

ת"פ 13338/12/16 - מדינת ישראל נגד בהג'ת אלאטרש, עומר טאהא, אמג'אד עאמר, ראמי אבו סביח, אחמד חרבאוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13338-12-16 מדינת ישראל נ' אלאטרש ואח'

ד

בפני
בעניין: כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. בהג'ת אלאטרש
2. עומר טאהא (עצור בפיקוח)
3. אמג'אד עאמר (עצור בפיקוח)
4. ראמי אבו סביח
5. אחמד חרבאוי

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום המתוקן

כתב האישום הוגש נגד חמישה נאשמים, אשר במסגרת הסדר טיעון ולאחר שכתב האישום תוקן, הודו והורשעו בעבירות המיוחסות להם.

מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 20.11.16 בשעה 22:20 או בסמוך לכך ברחוב העוגן באשדוד (להלן: "המקום"), גנב הנאשם 5 משאית מסוג "סקאניה", השייכת למר ניסים גואטה, ושוויה מאות אלפי שקלים, כאשר נאשמים 2-4 מסייעים לו לגנוב את המשאית.

מתואר כי הנאשם 2 התקשר לנאשם 1 ושאל אותו אם יש לו נהג אשר יכול להגיע באופן מיידי לאשדוד כיוון שיש לו שם משאית עמוסה. הנאשם 1 אמר שישלח נהג עם מכשיר לשיבוש תדרים. הנאשם 1 שוחח עם אדם המכונה **שוויקי**, אשר קישר אותו לנאשם 4 והנאשמים 1 ו-4 קבעו להיפגש בכיכר עציון.

בהמשך, פגש אדם כלשהו את הנאשם 4 בסמוך לכיכר עציון ומסר לו מכשיר לשיבוש תדרים, והנאשם 4 החל בנסיעה לכיוון אשדוד.

הנאשם 2 התקשר לנאשם 5 וביקש ממנו לנסוע לכיוון אשדוד, לפגוש בנאשם 4, לקבל ממנו את המכשיר ולהביא את

המשאית לכיוון ירושלים. לצורך כך מסר הנאשם 1 לנאשם 5 את מספר הטלפון של נאשם 4.

בהמשך לכך, הגיעו הנאשמים 2 ו-3 למקום ברכב מסוג ג'יפ, השייך לנאשם 3, כאשר הנאשם 3 נוהג בו והנאשם 2 יושב לידו, והמתינו בעיר. לאחר מכן הגיע נאשם 4 למקום כאשר הוא נוהג ברכב מסוג טויוטה.

בחלוף דקות ספורות, הגיע למקום גם הנאשם 5 כאשר הוא נמצא ברכב מסוג "פורד קונקט", נוהג בידי אחיו.

בהמשך לכך, נעצר רכב הפורד כ-30 מטר מהמקום בו נמצאה המשאית. הנאשם 5 ירד מהפורד ופגש בנאשם 4 ויחד ניגשו למשאית, כאשר הנאשם 4 מכוון את הנאשם 5 למשאית. בשלב זה חובר המכשיר למנוע המשאית על מנת לשבש את תדריו ולמנוע דיווח על התנעתה ואז הנאשם 5 עלה על המשאית והתניע אותה באמצעות מפתח אשר היה במתנע.

בשלב זה, כוח בילוש של ימ"ר ירושלים אשר היה במקום, עצר את הנאשמים 2-5.

בגין כך, הורשע הנאשם 1 בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

הנאשמים 2-4 הורשעו בעבירה של סיוע לגניבת רכב לפי סעיף 413ב(א)+סעיף 31 לחוק.

הנאשם 5 הורשע בעבירה של גניבת רכב לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין.

הסדרי הטיעון

דינו של הנאשם 1 נגזר ביום 2.1.18, ובהתאם להסכמת הצדדים לעניין העונש, הושתו עליו **50** ימי מאסר וארבעה חודשי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם יעבור על כל עבירת רכוש הכרוכה ברכב, למשך שלוש שנים.

אשר לנאשמים 2-4 הגיעו הצדדים להסדר על פיו המאשימה תגביל עצמה **לשמונה וחצי חודשי מאסר** בפועל בניכוי ימי מעצרם, ואילו הסנגורים יהיו חופשיים בטיעוניהם.

בעניינו של הנאשם 5, הסכימה המאשימה כי עובר להגעתו למקום, לא ידע שהרכב גנוב, אך לא הושגה הסכמה לעניין העונש אשר ייגזר עליו.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2

הנאשם 2, בן כ-39 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאים 6-13. טרם מעצרו עבד באחזקת מחסנים שבבעלותו בשיתוף עם אחיו וקודם לכן במספר עסקים משפחתיים, כאשר בחלקם היה שותף עסקי.

הנאשם סיים 10 שנות לימוד, על רקע הישגים נמוכים ועבד עם אביו בחקלאות.

אשתו, כבת 32, עבדה כפקידה בעסק לחלפנות כספים וכן החזיקה בבעלותה חנות בגדים, אך טרם מעצרו הפסיקה לעבוד, על רקע התערבות רפואית אשר עבר בנם הצעיר.

מאישורים אשר הציג הנאשם לשירות המבחן עולה, כי לאחרונה התגלתה אצל אשתו מחלה קשה והיא מטופלת במחלקה האונקולוגית בבית החולים בילינסון. בשל כך, הנאשם ביטא לחץ ומתח רב ותיאר מצב קשה בביתו לאחר שהמחלה פגעה בתפקודה, ומסיבה זו הביע גם חשש כבד מפני מאסרו.

לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות רכוש, האחרונה משנת 2006.

שירות המבחן התרשם מדפוסי חשיבה בעייתיים אצל הנאשם ועמדות בעייתיות ביחס לחוק, וציין כי נהג בהתנהלותו מול שירות המבחן במניפולטיביות. הוא העלה תכנים המצביעים על קיומם של קשרים חברתיים שוליים וניכר כי אינו רואה את הבעייתיות והסיכון בכך.

הנאשם הודה בחלקו בביצוע העבירה ומסר כי הוא נוהג לרכוש יחד עם חברו, הנאשם 3, כלי רכב שונים אשר הורדו מהכביש ולמכור אותם לתושבי השטחים. בעידודו של חברו ובשל הפיתוי הכספי, ביצע את העבירה דן, אך ציין שהרכב לא נגנב על ידו והוא רק נסע לבדוק את הדרך להובלתו. יחד עם זאת, הנאשם הצר בפני קצינת המבחן על התנהגותו ומסר כי למד את הלקח מההליכים המשפטיים.

הנאשם שלל כל בעייתיות בהתנהלותו כיום וביחס להרשעותיו הקודמות מסר כי בצעירותו היה מעורב בפלילים, אך לאחר שנישא ונולדו לו ילדים, נמנע מלהסתבך עם החוק והתמקד בתיאור תפקוד תקין.

שירות המבחן ציין כי ההליכים המשפטיים הרתיעו את הנאשם והדגיש כי מזה שנים רבות הנאשם נעדר הרשעות ורואה חשיבות בשמירה על שלמות משפחתו וחינוך ילדיו, הוא מתחרט ומתבייש במעורבותו בעבירה ולאחר מעצרו הפנים את חומרת מעשיו.

נוכח מצבו ומחלת אשתו, לא הומלץ על העמדת הנאשם במבחן, והוערך ששליחתו למאסר מאחורי סורג ובריה תפגע בתפקודו המשפחתי ובילדיו.

לפיכך, סברה קצינת המבחן כי **עונש של של"צ** אשר יוטל על הנאשם יהווה עבורו עונש חינוכי אשר יקטין את הסיכון להישנות ביצוע העבירות וגיבשה לשם כך תוכנית של"צ בהיקף של 300 שעות בעבודות תחזוקה בעיריית כפר קאסם.

תסקיר שירות המבחן לנאשם 3

הנאשם 3, בן כ-42 שנים, התגרש לאחרונה וארבעת ילדיו בגילאי 20-3.5 שנה, נמצאים במשמורתו.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד, לאחר מכן השתלב בעבודות בניין, בעבודות תחזוקה בעיריית פתח תקווה ועד למעצרו הנוכחי ניהל עסק שבבעלותו למשחקי בילוי לילדים בכפר קאסם. עם מעצרו נסגר העסק ולאחר ששוחרר למעצר בית, פתח קיוסק למכירת כריכים ומשקאות קלים תחת ביתו.

בשנות העשרים לחייו, חבר הנאשם לחברה שולית, ביצע עבירות רכוש ואף השתמש בסמים באופן ספוראדי לתקופה קצרה, אך כיום אינו משתמש בסמים, כפי שהצביעה בדיקה שמסר לשירות המבחן.

לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, האחרונה משנת 2003.

שירות המבחן התרשם, כי למרות עברו הפלילי, בשנים האחרונות חל שינוי באורח חייו והוא התייצב, אך מתקשה להעריך השלכות התנהלותו ומקיים קשרים שוליים, ועל רקע זה אירעה מעורבותו בעבירה הנוכחית.

הנאשם הודה בביצוע העבירה הנוכחית, ומסר כי הכיר את הנאשם 2 במסגרת עסק לתיקון כלי רכב. לדבריו, במסגרת עבודתו, הנאשם 1 הציע לו לבדוק כיצד ניתן להעביר כלי רכב אלו לשטחים, וזאת תמורת סכום כספי.

הנאשם הביע חרטה על ביצוע העבירה. הוא הודה כי מדובר בעבירה פלילית מתוכננת אך מסר שהתקשה לעמוד בפיתוי הכספי.

הנאשם הביע דאגה מההליכים המשפטיים נוכח מצבו המשפחתי החדש והמשבר שילדיו עברו עם הגירושין. הוא חזר והדגיש כי הוא הורה משמורן עבור שני ילדיו הקטינים בני 14.5 ו-3.5 ועליו לדאוג לחינוכם ולפרנסם לבדו, ללא כל סיוע.

שירות המבחן התקשה להבין את מעורבות הנאשם בעבירה הנוכחית, לאחר שבמשך שנים לא היה מעורב בכך, אך ציין את הקושי של הנאשם להעריך את חומרת העבירות והתנהלותו הבעייתית.

לבסוף, לאור התרשמות שירות המבחן כי הנאשם זקוק למעורבות טיפולית אשר תסייע לו להבין את חומרת מעשיו והשלכותיהם כלפי ילדיו, התמודדותו עם קשיים בחינוך ילדיו, הוצע לנאשם לשלבו בקבוצה טיפולית ייעודית העוסקת בהורות מיטיבה המתקיימת בשירות המבחן, והוא ביטא נכונות להשתלב בקבוצה זו, והחל להשתתף בה בחודש האחרון.

לפיכך, סברה קצינת המבחן כי שליחת הנאשם למאסר תפגע בתפקודו כאב חד הורי, והמליצה להעמידו במבחן למשך שנה, לצד ענישה קונקרטיה במסגרת צו של"צ בהיקף 150 שעות, בעבודות תחזוקה בעיריית כפר קאסם.

תסקיר שירות המבחן לנאשם 4

הנאשם 4, בן 25 שנים, רווק המתגורר בבית הוריו ונמצא במעצר בית לילי.

משפחת מוצאו מונה זוג הורים וחמישה ילדים. אביו עבד בעבודות שונות במהלך השנים, ולפני כעשור עבר תאונת דרכים, ואז הוטל עול פרנסת המשפחה על הנאשם. אחיו הגדול היה מעורב בפלילים ואף ריצה מאסר בפועל.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ולאחר מכן סיים שנתיים לימודי ערב בהנהלת חשבונות, אותם שילב עם עבודה, טרם מעצרו.

מזה כארבעה חודשים, הנאשם עובד כראש צוות בחברת הנהלת ואחזקה והוא מתכנן לחזור ולסיים את לימודיו בהמשך.

חודשיים לפני מעצרו, כאשר עבד בתחום האלומיניום, נפצע בידו ומאז הוא בהליך שיקומי ומקבל טיפולי פיזיותרפיה.

הנאשם מסר כי כאשר אביו נפצע ואחיו נעצר, התקשה להתמודד עם האחריות הרבה והחל לצרוך סמים מסוג מריחואנה וניס גאי, אך כאשר הרגיש תלות בסמים, פנה באופן עצמאי לטיפול ב"קידום נוער" במזרח העיר, ואז הפסיק את השימוש בסמים. בדיקות שמסר הנאשם לשירות המבחן נמצאו נקיות.

שירות המבחן מסר כי מדובר בבחור צעיר אשר לאורך השנים הצליח לגייס כוחות לתפקוד תקין, לסיים לימודיו ואף התחיל בלימודי חשבונאות. הצלחתו היא חריגה בסביבה בה הוא גדל ואינה זוכה להערכה מצד בני המשפחה והחברה, ונראה כי על רקע בחירותיו בלימודים, חש בדידות חברתית, מה שבא לידי ביטוי גם בביצוע העבירה הנוכחית.

זוהי הרשעתו הראשונה והיחידה של הנאשם.

הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על ביצועה ומסר כי רק במהלך ביצוע העבירה הבין שהוא משתף פעולה במעשה שאינו חוקי.

שירות המבחן התרשם מהמצוקה הרגשית והכלכלית בה היה נתון הנאשם, אשר עמדו ברקע לביצוע העבירה.

נוכח האמור בתסקיר, ולאור הערכת שירות המבחן ששליחתו למאסר בפועל לראשונה בחייו, תפגיש את הנאשם עם גורמים עברייניים וכי מפגש זה עלול להביא לפגיעה בתפקודו ובהתקדמותו בחיים, הומלץ להימנע ממאסר בפועל, ולאור חומרת העבירה, וכדי להציב לו גבול ברור, ולאפשר לו לחזור ללימודיו, הומלץ על מאסר שירוצה בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 5

הנאשם בן 33 שנים, נשוי ואב לשני ילדים בגילאי שנה וחצי וארבע. טרם מעצרו עבד כנהג משאית, כיום נמצא במעצר בית לילי בבית הוריו.

הנאשם תיאר ילדות בצל מחסור כלכלי עקב חוסר יציבות תעסוקתית של אביו בשל התמכרותו לסמים.

הנאשם נשר מלימודיו לאחר 11 שנות לימוד, בשל הקשיים הכלכליים והצורך לסייע בפרנסת המשפחה. לאחר נשירתו החל לעבוד בפחחות וצבע במפעל בבית שמש, במשך ארבע שנים. בהמשך הוציא רישיון נהיגה למשאית ומאז עובד כנהג משאית עם מעסיקים שונים.

מאז מעצרו, עברו אשת הנאשם וילדיו להתגורר בבית הוריה בשל אי יכולתו לפרנסם.

הנאשם סיפר שבעבר עשה שימוש ספוראדי בסמים, בתקופה בה התמודד עם קשיים, אך בהמשך פנה ביוזמתו להליך שיקומי וחדל לעשות שימוש בסם, כפי שהעידו בדיקות שמסר לשירות המבחן.

שירות המבחן התרשם מאדם אשר גילה לאורך השנים יציבות תעסוקתית ואחריות כלפי משפחתו אותה פרנס.

זוהי הרשעה יחידה לחובת הנאשם, אשר לא עמד לדין בחייו קודם לכן.

באשר לעבירה הנוכחית, הנאשם מסר כי הוא מצר על כך שהסתבך בכך, ולא ידע על כך שהמשאית גנובה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל קווים עברייניים והעבירה אינה מאפיינת את התנהלותו ונבעה מתוך פעולות אימפולסיביות ולחץ חברתי בו התקשה לעמוד.

לאור האמור, ותוך התחשבות בכך שמעורבותו בעבירה הינה חלקית וכדי להימנע מפגיעה נוספת בנאשם ובפרנסת

משפחתו, הומלץ על ענישה שיקומית שתאפשר לנאשם לשוב לעבודה, בדמות צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב של 260 שעות, נוסף לעונש מותנה.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשמים 2-4 הואשמו בסיוע לגניבת משאית ששוויה מאות אלפי שקלים. הם סייעו לנאשם 5 בצורה מתוכננת ומתחכמת ולכן הפגיעה בערך המוגן הינה גבוהה.

המאשימה חזרה על כך שלאור הסדר הטיעון היא מגבילה את עצמה ל-8 חודשי מאסר. ביחס לתסקירי שירות המבחן, סברה המאשימה כי לא ניתן להתעלם מחומרת העבירה ומהאינטרס הציבורי ולכן לא ניתן לגזור עונשי של"צ בעבירה של סיוע לגניבת משאית.

לשיטתה, נסיבותיהם האישיות של הנאשמים אינן השיקול היחיד שצריך לעמוד לנגד עיני בית המשפט בעת גזירת העונש, ולכן אין לאמץ את המלצת שירות המבחן, אלא להטיל על הנאשמים שמונה וחצי חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי משמעותי, קנס ופיצוי.

לדבריה, **נאשם 5** הינו חמור יותר מיתר הנאשמים באשר העבירה המושלמת של גניבת המשאית מיוחסת לו, ומשכך יש להעמיד את מתחם הענישה בעניינו על 15-30 חודשי מאסר בפועל ממש.

ב"כ הנאשם 4 טען כי הנאשם ללא עבר פלילי, ומדובר אדם נורמטיבי אשר למד הנהלת חשבונות ובלילה שבו בוצעה העבירה, ישב בביתו וקיבל טלפון שצריך להעביר משהו ממקום למקום. מכאן, הוא הסתבך בצורה קשה ונכנס למעצר למשך 60 ימים, 7 חודשים במעצר בית מלא ולאחר מכן - חלקי.

האירוע התרחש לפני כמעט שנה וחצי וחיי הנאשם חזרו אחורה מבחינה חברתית ולימודית והוא נענש על המעשה.

הסניגור ציין כי כתב האישום תוקן בשל קושי ראיתי, והנאשם 1 שמעורבותו בעבירה הייתה גדולה יותר, שילם קנס ובכך הסתיים עונשו. חלקו של הנאשם 4 מסתכם בלקיחת מכשיר משבש התדרים, בלא שידע מה פשרו ומסר אותו לנאשם 5 והרעיון לעבירה אינו שלו.

הסניגור הוסיף כי הנאשם עבר במשך שנה וחצי תוכנית שיקום. הוא עבר את הטיפול בהצלחה וחזר להיות נורמטיבי ואף נקי מסמים, וכן הפנים את חומרת העבירה והפיק לקחים ולכן יש להסתפק בימי מעצרו. לו בית המשפט היה מאמץ את מחצית ההסדר, ומעונשו של הנאשם היה מנוכה שליש היה הנאשם משתחרר זה מכבר. לכן ביקש הסניגור להסתפק בימי מעצרו, במאסר על תנאי וקנס.

הנאשם 4, בדברו לבית המשפט, אמר כי הוא מצטער על המעשה. הוא סיפר על הקושי במעצר ובמעצר הבית ואמר שעבר תהליך שיקום בשירות המבחן, ועתה הוא מבקש להמשיך בלימודיו ובתכנון עתידו.

ב"כ הנאשמים 2-3 טען כי הנאשם 2 שהה במעצר במשך חודשיים וארבעה ימים וארבעה חודשים נוספים וחצי במעצר באיזוק אלקטרוני. נאשם 3 היה עצור במשך 5 חודשים ושלושה חודשים וחצי במעצר באיזוק אלקטרוני, וזאת מבקש הסניגור לקחת בחשבון.

ביחס לנאשם 2, הוסיף הסניגור כי לאחר האירוע, אשתו חלתה במחלת הסרטן, כפי שעולה ממסמכים רפואיים שהגיש, ולכן חזרתו לבית הסוהר תפגע באופן משמעותי באשתו וילדיו הקטנים. אשר לעברו הפלילי של נאשם זה, הדגיש הסניגור כי מדובר בעבר ישן שחלה עליו התיישנות, בשל עבירות משנת 2001 ו-2003, ללא שהוטל בגין עונש מאסר.

לגבי נאשם 3, לאחר האירוע, יחסיו עם אשתו עלו על שרטון והם התגרשו בעקבות המעצר, וכעת הוא מגדל לבדו את ארבעת ילדיו והעול כולו נופל על כתפיו ולכן גזירת עונש מאסר תפגע בילדיו באופן משמעותי. הסניגור הדגיש את המצוקה הכלכלית והרגשית שהנאשם מתמודד עימה בשל מצבו האישי והוסיף כי עברו הפלילי, הינו עבר ישן ולא רלבנטי, כאשר העבירה האחרונה היא משנת 2001, לפני 17 שנים וחלה עליה התיישנות.

תסקירי הנאשמים חיוביים בכללותם, ועל כן מבקש הסניגור להסתפק בימי המעצר הממושכים שכבר ריצו או לכל היותר לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל עליהם של"צ.

ב"כ הנאשמים הגיש סיכום טענותיו בכתב, בו התייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הדגיש כי הנאשמים 2-3 הורשעו בעבירת סיוע בלבד והוסיף כי בסופו של דבר, המשאית הוחזרה לבעליה.

עוד הפנה הסניגור לגזרי דין בעבירות דומות, וביקש לאור עקרון אחידות הענישה, והעונש שנגזר על הנאשם 1, לקבוע לנאשמים 2-3 מתחם ענישה שינוע בין עונש של מאסר מותנה וקנס לבין עונש של של"צ, מאסר מותנה וקנס ולמקם את עונשם של הנאשמים ברף התחתון של המתחם העונשי, והכל, כאמור, נוכח נסיבותיהם האישיות.

ב"כ נאשם 5 טען כי הנאשם לא היה בסוד העניינים והצטרף אך בחלק הסופי של המסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום, ומשכך יש להתחשב בחלקו היחסי בביצוע העבירות.

דין והכרעה

חוק העונשין ייחד סימן מיוחד לעבירות הפגיעה ברכוש בקשר לרכב, באופן המעיד על היקף התופעה ומידת החומרה של עבירות אלה.

על הערכים המוגנים בעבירות אלה ועל הצורך בענישה מרתיעה, עמד בית המשפט העליון בע"פ 7163/13 **כסוואני נ' מדינת ישראל** :

"עבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה, ולצידה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. היא פוגעת בקניין, בפרטיות ובתחושת הביטחון של המשתמשים ברכב במובן הצר, ומסבה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות כלי רכב. . . . בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה במקרים אלו (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); עניין אבו סבית, לעיל; רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011))."

הנזק אשר עבירות אלה גורמות לציבור הוא רחב היקף והפגיעה הנגרמת כתוצאה מהן, מעבר לפגיעה הכלכלית בקניין הפרטי, היא גם לביטחון האישי ולפרטיות של בעלי כלי הרכב. הקלות שבביצוע העבירות והיקף התופעה פוגעים גם בתחושת הביטחון והסדר במרחב הציבורי, והאפשרות שאדם המחנה את רכבו, ישוב לאחר זמן קצר ויגלה כי נגנב, יש

בה כדי לערער את שלוותם של כלל האזרחים.

נסיבות ביצוע העבירה שלפני מעידות על חמישה נאשמים אשר חברו יחדיו לצורך הוצאת העבירה מן הכוח אל הפועל. כתב האישום מתחיל בקשר אשר נוצר בין הנאשם 1 לנאשם 2 לצורך איתור נהג מתאים לביצוע ה"משימה", אך ניכר כי הניסיון לאתר נהג מתאים הגיע לאחר תכנון הגניבה עוד קודם לכן. חמשת הנאשמים פעלו כחוליה מאורגנת ונראה שלכל אחד מהם היה תפקיד משמעותי ושונה בביצוע העבירה. מעבר לחומרת העבירה כשלעצמה, ההתארגנות, התכנון ושיתוף הפעולה בין חמישה נאשמים שונים מעיד על עבירה שתוכננה מראש לפרטי פרטים, בקור רוח וללא מורא, כשלנגד עיני הנאשמים עומד דבר אחד בלבד, הוא בצע הכסף.

הנאשמים לא חסו על בעל המשאית, על קניינו, על הצער והטרחה שייגרמו לו, ולא חששו לבצע את כל אותם מהלכים אשר קדמו לגניבה ואשר אפשרו אותה: הגעה לנקודות המפגש שתואמו ביניהם ברכבים שונים ותיאום והדרכת הנהגים- הנאשמים למקומות המפגש השונים.

העובדה כי הנאשמים עשו שימוש במכשיר לשיבוש תדרים, מצביעה על תחכום ועל ניסיון להערים על חברות הביטוח ורשויות אכיפת החוק, ומעידה, כמו גם ההתארגנות עצמה, שלפחות לגבי חלק מהנאשמים, לא מדובר במעשה יחיד מסוג זה.

מייד לאחר שהנאשמים גנבו את הרכב, נתפסו הם בידי כוח הבילוש של ימ"ר ירושלים, כך שבפועל המשאית הגנובה אותרה ולא נגרם נזק, אך לערכה המגיע למאות אלפי שקלים, השפעה על שיעור הנזק הכבד שהיה צפוי אלמלא היו הנאשמים נתפסים במועד.

בחנית חלקו של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירה מלמדת כי על אף שאיש מהם לא השלים את המעשה לבדו, שיתוף הפעולה שלהם, כשלכל אחד מהם תפקיד שונה במערך, הביא בסופו של דבר להשלמת ביצוע העבירה.

הנאשם 2 פעל לאיתור נהג מתאים לביצוע הגניבה, קישר בין הנאשם 4 לנאשם 5 לצורך העברת מכשיר שיבוש התדרים והיה נוכח במקום בעת ביצוע העבירה.

הנאשם 3 הגיע ברכבו למקום גניבת המשאית ושהה בו יחד עם הנאשם 2.

הנאשם 4 הגיע מחברון לאחר שנקרא בידי הנאשם 1 על מנת שישמש כנהג המשאית. הנאשם 4 נפגש עם אדם אחר אשר זהותו אינה ידועה, קיבל לידיו את מכשיר שיבוש התדרים והעבירו בהמשך לנאשם 5. לאחר מכן, הנאשם 4 נסע לכיוון מקום חניית המשאית, הגיע למקום, כיוון את הנאשם 5 אל עבר המשאית והעביר לו את המכשיר.

הנאשם 5 מוזכר רק לקראת סופו של כתב האישום, אולם הוא האיש אשר התניע את המשאית בסופו של דבר, ומשום כך הוא הנאשם שהורשע בביצוע העבירה המושלמת של גניבת רכב. יחד עם זאת, הגם שהנאשם הורשע בביצוע העבירה העיקרית, הרי שלא פעל לבדו, ולהופעתו במקום בו חנתה המשאית, קדמה עבודת שטח מאורגנת של שאר הנאשמים, וכפי שהסכימה המאשימה, הנאשם לא ידע קודם לכן כי מדובר במשאית גנובה. יש בכך לשקף באופן נכון ואמיתי את תיקון 113 להבניית הענישה והשפעותיו, באשר אין לקבוע את המתחם העונשי בהסתמך על הכותרת המנויה בסעיף החיקוק אלא יש לבחון את הנסיבות כולן ואת חלקו הפלילי של הנאשם במעשה הפשיעה. אכן, עונשו של מסייע הינו מחצית מעונשו של המבצע העיקרי, אך עניין זה אינו פוטר מבדיקה מהותית של מידת אשמו וחלקו הקרימינלי, כאמור, באירוע. לאחר עיון בכתב האישום המתוקן, איני סבור כי חלקו של נאשם 5 חמור מחלקם הקרימינלי של יתר

הנאשמים. העובדה כי הוא נתן את ה"מכה בפטיש" של מעשה העבירה אינה מחמירה עם מקומו במדרג הפלילי. חלקו, כמו גם חלקם של האחרים, שווה וזהה - וכל אחד מהם - בלעדיו אין.

לאחר ששקלתי את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, את נסיבות ביצוע העבירות ואת הענישה הנוהגת בפסיקה, אני קובע כי **מתחם הענישה ההולם את עבירת גניבת הרכב נע במקרה זה בין 6-16 חודשי מאסר. בעבירת הסיוע נע המתחם בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשים.**

העונש המתאים לנאשם 2

הנאשם 2, בן 39 שנים כיום, נשוי ואב לשלושה ילדים.

לזכות הנאשם עומדת הודאתו בעבירה המיוחסת לו, עמה קבלת אחריות על המעשה ושיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.

מאידך, לא מדובר בהרשעה ראשונה לנאשם, אשר לחובתו שתי הרשעות קודמות, גם הן מתחום הרכוש.

הנאשם הכיר באחריותו על חלקו בביצוע העבירה גם בפני קצינת המבחן, ונראה כי מדובר במעשה שהיה חריג לאורחותיו כאיש משפחה בשלב זה של חייו, אך חזרת הנאשם על ביצוע עבירת רכוש מבטאת את המשך קשריו השוליים, את החיפוש המתמשך בחייו אחר רווחים מיידיים ואת עמדתו הבעייתית ביחס לשמירת החוק.

ניכר כי ההליכים המשפטיים אשר התנהלו נגדו השפיעו על הנאשם והרתיעוהו, אך גם כיום, שירות המבחן עדיין מדווח כי הנאשם אינו רואה את הבעייתיות והסיכון שבקשריו השוליים. כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן, גם ביחסו לעבירה הנאשם התקשה להתייחס באופן ענייני לנסיבות ביצוע העבירה והתמקד בפיתוי הכספי כרקע לביצועה, כך שנראה שמודעותו לבעייתיות מעשיו היא מוגבלת.

שירות המבחן לא תיאר כי הנאשם עבר תהליך של שיקום כלשהו, אך המליץ להסתפק בעונש של שירות לתועלת הציבור, בשל ההשפעה הקשה שתהא לעונש מאסר על הנאשם ועל משפחתו.

כסברתה של קצינת המבחן, אין חולק שעונש מאסר יפגע בנאשם ובמשפחתו, במיוחד נוכח מחלת אשתו, אולם, בהתחשב בחומרת העבירה ושאר נסיבותיו האישיות של הנאשם שהובאו כאן, לא ניתן להסתפק במקרה זה בעונש שאינו כולל רכיב של מאסר.

מכל אלו עולה, כי מקומו של הנאשם דן הוא בחלקו התחתון של מתחם הענישה ההולם, ולאחר ששקלתי את תקופת מעצרו ואת פרק הזמן בו שהה בתנאים מגבילים, לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. ששה (6) חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בכפוף לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.

2. שלושה (3) חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש.

העונש המתאים לנאשם 3

הנאשם 3 בן 42 שנים כיום, הורה משמורן יחיד לארבעת ילדיו, לאחר גירושיו מאשתו.

הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו ועם הודאתו הביע חרטה על ביצוע העבירה.

לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אולם האחרונה שבהן משנת 2003. כלומר, על אף עברו הפלילי, ניכר כי מאז ביצוע אותן עבירות, הנאשם חולל שינוי בחייו ונראה כי הוא התייצב.

ניכר כי במשך שנים הנאשם היה עסוק בפרנסתו ובטיפול במשפחתו והצליח להרחיק עצמו מביצוע עבירות פליליות, אך באירוע הנוכחי שב לסורו.

שירות המבחן התרשם כי על אף הרגיעה המשתקפת מרישומו הפלילי, הנאשם עדיין מצוי בקשר עם גורמים שוליים, התנהלותו מונעת מחיפוש אחר רווחים קלים באופן שולי והוא מתקשה להעריך את חומרת העבירות ובעייתיות התנהלותו ולכן עדיין קיים סיכון שישוב למעורבות בפלילים.

בשל הפגיעה הקשה של עונש מאסר נוכח היותו הורה משמורן יחיד, המליצה קצינת המבחן להסתפק בהטלת צו שירות לתועלת הציבור.

נתתי דעתי להמלצתה של קצינת המבחן, ולנסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם אשר עונש מאסר יפגע בו ובילדיו באופן קשה, אך מנגד לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם לא עבר תהליך של שיקום, הוא עדיין מתקשה להעריך את חומרת העבירות וממוקד בקרבנותיו סביב מצבו המשפחתי ועדיין נובע ממנו סיכון לביצוע עבירות נוספות.

לפיכך, בהתחשב בחומרת העבירה, בשיקולי הענישה של הרתעת היחיד והרבים, ובאיזון בין נסיבותיו האישיות, שוכנעתי כי לא ניתן להסתפק במקרה זה בעונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות והמצוי בחלקו התחתון של מתחם הענישה ההולם אשר צויין לעיל.

לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו משמורן יחיד על ילדיו ויתר הנתונים אשר הובאו לעיל, הרי שאני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. חמישה (5) חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בכפוף לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.**
- 2. שלושה (3) חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש.**

הנאשם 4

הנאשם 4, בן 25 שנים, רווק.

הנאשם הודה בביצוע העבירה ונטל אחריות מלאה על ביצוע העבירה.

זוהי הסתבכות יחידה לנאשם עם הדין הפלילי, ונראה כי עד כה היה עסוק בלימודיו, בפרנסתו ובפרנסת משפחתו הגרעינית.

הנאשם הצליח לגייס כוחות לאורך שנים, ועל אף שנדרש לשאת באחריות על עול פרנסת המשפחה והתמודד עם משברים נוספים, הצליח לסיים את חוק לימודיו ואף המשיך ללימודי הנהלת חשבונות.

הנאשם מסר כי הבין שהמעשה הינו פלילי רק באמצע ביצוע העבירה, ושירות המבחן התרשם כי ברקע לביצועה עמדו מצוקה רגשית וכלכלית שהנאשם היה נתון בהן.

שירות המבחן התרשם מתפקודו החיובי והתקין של הנאשם, מהרצון לשינוי בחייו ושאיתו להתקדמות, ועל מנת להימנע מהפגשתו עם גורמים עברייניים לראשונה בחייו, המליצה קצינת המבחן להימנע משליחתו למאסר בפועל, ולהסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

לאחר ששקלתי את חלקו של הנאשם בביצוע העבירה ואת נסיבותיו האישיות המתוארות כאן, מצאתי את המלצת שירות המבחן בעניינו הולמת ומתאימה ואת מקומו של הנאשם דן בחלקו התחתון של מתחם הענישה ההולם.

לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. חמישה (5) חודשי מאסר אשר ירצו בעבודות שירות בכפוף לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.**
- 2. שלושה (3) חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש.**

הנאשם 5

הנאשם 5, בן 33 שנים כיום, נשוי ואב ל-3 ילדים.

הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו ונטל אחריות על ביצועה. בשלב זה יוזכר, כי המאשימה הסכימה לגבי נאשם זה, כי טרם הגעתו למקום, לא ידע שהרכב גנוב.

הנאשם גדל במחסור כלכלי בבית אשר לא הייתה בו יציבות תעסוקתית ולצד התמכרות אביו לסמים, אך נראה כי גייס כוחותיו ועלה בידו להקים משפחה משלו.

זוהי הרשעה ראשונה לנאשם, אשר עד כה ולאורך שנים, גילה יציבות תעסוקתית ואחריות כלפי משפחתו.

לחיוב, ובאופן שיש בו תקווה לכך שמדובר בהסתבכות עבריינית חריגה ויחידה בחייו, ציין שירות המבחן כי הנאשם נעדר דפוסי חשיבה עבריינים מושרשים וההליך הפלילי הרתיע אותו.

קצינת המבחן העריכה את מכלול נתוניו של הנאשם, התייחסה למעורבותו החלקית בעבירה ולצורך להימנע מפגיעה נוספת בו ובפרנסתו, והמליצה להסתפק בעונש של צו שירות לתועלת הציבור.

נתוניו של הנאשם מלמדים, כי לפניי אדם אשר אינו מורגל בביצוע עבירות וזוהי הסתבכות יחידה ויוצאת דופן בחייו. הנאשם עמל כל חייו לבניית אורח חיים נורמטיבי, הוא השקיע בלימודים, הקים משפחה ודאג לפרנסתה ולרווחתה.

אלא שעל אף נתונים האישיים העומדים לזכותו, בהתחשב בסוג וחומרת העבירה, הרי שגזר דינו יכלול רכיב של מאסר, אך בשל הפגיעה הקשה הצפויה לו ולמשפחתו מגזירת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה לראשונה בחייו, העונש המתאים עבורו יכלול מאסר שירוצה בעבודות שירות. עניין נוסף התומך בכך הוא העובדה כי הנאשם שהה תקופה של כתשעה חודשים במעצר בית מלא, ונוכח עברו הנקי עניין זה הינו בעל משמעות לעונשו הסופי.

לאחר ששקלתי את נתוניו האישיים של הנאשם 5, את תקופת מעצרו ואת יתר הנימוקים הנדרשים לעיל, הרי שמקומו של נאשם זה הוא בחלקו **התחתון** של מתחם הענישה אשר נקבע לעיל, ומשכך, נוכח האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שישה (6) חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות. הממונה על עבודות השירות יערוך חוות דעת בעניינו וזו תוגש לעיוני.

2. שלושה (3) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש.

תנאי השחרור פוקעים ברגע זה, ואולם ההפקדות תוחזרנה רק לאחר תום ריצוי העונש, כל נאשם ועניינו שלו בשינויים המחוייבים.

המוצגים בתיק דנן יחולטו או יושמדו, וזאת נוכח שיקול דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ח, 18 יוני 2018, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.